

vuur en water in de alchemie

In de universele leringen vinden we aanduidingen, dat de alchemie als wetenschap in de voorbijgegangene tijdperken en beschavingen een volledig werkzame kunst én wetenschap van omzetting en bevrijding was. De inspanningen en de pogingen van de Arabische en westerse middeleeuwse alchemistische onderzoekers om de sleutel tot deze verloren gegane wetenschap weer te vinden, of te herstellen, waren vooral innerlijke processen, en enkele van de mooiste getuigenissen daarvan zijn als teksten bewaard gebleven.

De alchemie die wij kennen, beleefde haar bloeitijd van de laatste voorchristelijke eeuwen tot in de late middeleeuwen of het begin van de moderne tijd, perioden waarin men een heel andere zienswijze had op de wereld en de mens.

In de gang van de tijd kon de alchemie niet meer uitgroeien tot een uiterlijke wetenschap van de omzetting of transfiguratie. Vandaar dat deze innerlijke wetenschap van zuivering en omzetting van het lagere in het hogere leidde tot chemie, een wetenschap die de werkzame stoffen uit de natuur destilleert, maar niet in staat is voor de mensheid de koninklijke weg van transfiguratie te openen. De oorspronkelijke wetenschappen, waarvan de alchemie er één is, komen ons weer ter beschikking wanneer wij de juiste basis, de juiste grondhouding weten te vinden: een volstrekt nieuwe bezieling in harmonie met het universum. Een levenshouding die geen schade berokkent, noch aan de naaste, noch aan de planeet, maar slechts het welzijn van zijn naaste beoogt.

Nu wij het dieptepunt van stoffelijkheid bereiken en de omwenteling naar binnen zich aandient, wordt het wellicht mogelijk de oude taal van de alchemie opnieuw op een zinnige wijze te verstaan.

VERBONDEN IN EEN LEVENDIGE SAMENHANG Allereerst dienen we de moed op te brengen onder te duiken in de veelheid aan beelden en beschrijvingen die met deze teksten gepaard gaan. Vervolgens zetten we onze neiging om in categorieën en in rechte lijnen te denken even opzij. Tegenspraak hoeft in deze teksten de waarheid niet in de weg

te staan; ook hoeven we deze niet als bedreigend en hinderlijk te ervaren.

Als wij dat doen en dat een poosje volhouden, kan buiten ons verstand ook het imaginaire innerlijke bevatten actief worden. Opeens openbaren dan de diepere betekenissen zich waarop de auteurs van de alchemistische teksten hun lezers wilden wijzen. Dan krijgen wij een kostbaar geschenk: we zien de mens, de kosmos, het universum en alles wat zich daarin bevindt, in een levendige samenhang met elkaar verbonden door dezelfde wetmatigheden en van elkaar afhankelijk.

We zien in dat het er niet alleen om gaat het uiterlijke aspect, de vorm van de dingen te begrijpen. We leren ons te richten op het essentiële, namelijk op de processen, de werking in de dingen, het worden en de verandering van alles wat geschapen is en hoe zich dat op alle niveaus van het bestaan voltrekt. Aldus komen wij aan bij het grote axioma van de hermetische filosofie: zo boven, zo beneden. De ontwikkeling en het worden van de kosmos en de mens (van de microkosmos) kunnen niet van elkaar gescheiden worden. Wij ontdekken onszelf als een levend deel van de goddelijke schepping.

DE SCHEPPING DOOR VUUR EN WATER Hier komen religie en alchemie samen. De monotheïstische religies die heden bepalend zijn in grote delen van de wereld, gaan ervan uit dat God, de ene en eeuwige, uit zichzelf hemel en aarde, de mens en alle overige schepsels voortbracht. In het Bijbelse scheppingsverhaal (Genesis) is sprake van het oerwater, waarover de goddelijke geest zweeft. Door

Gekruisigde slang, mercurius bedwongen (zie pagina 37). Op de voorgrond verwelkt een bloem, terwijl aan de jonge boom nieuwe loten ontspringen Uit: Abraham Eleazar (pseudo.) Uraltes chymisches Werck, 1735

In de alchemie is de slang de vluchtige mercurius, de menselijke begeertenatuur die de alchemist dient te 'fixeren', te kruisigen. In Pompeii werd de slang gezien als de kandidaat, de lagere mens, die door de offering op het altaar waardig werd aan de mysteriën deel te nemen. (79 na Chr.)

de schepping van het licht en de scheiding van licht en duisternis en de scheiding van de wateren ontstaat de wereld verdeeld als hemel en aarde. De mens die dan als het beeld van God wordt geschapen, is man en vrouw in een.

Dit scheppingsverhaal bevat een essentiële, uiterst belangrijke gedachte. Deze kan alleen maar op abstracte wijze begrepen worden. Als God, de ene, zich openbaart, omdat hij zich denkt, omdat hij zichzelf een beeld maakt, ontstaat onvermijdelijk uit de ene, de tweede. Dan bestaan er God, de verborgene en de goddelijke openbaring. Dan is er de scheppende en het geschapene, het actieve en het passieve. Dit is de principiële symboliek van het vuur (geest) en water (materie) in de alchemie. De tweede is echter niet van God gescheiden, want deze is immers uit Hem voortgekomen. Daardoor verkrijgt hij het tegengestelde in zich, hij is man-

nelijk en vrouwelijk, scheppend en ontvangend, vuur en water in een.

Pas in het tweede scheppingsverhaal (het tweede hoofdstuk van Genesis) vindt de scheiding van man en vrouw plaats, de schepping van de vrouw uit de rib van de man. Door deze scheiding ontstaat de zondeval, de verdrijving uit het paradijs. De gnostieken spraken over de val van de mens in de duisternis. De slang verleidt Eva om te eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Ons denken werd eeuwen lang zo gevormd dat wij dit als moreel verkeerd gedrag interpreteren. Misschien ervaren wij echter ook dat deze gelijkenis onze incompleetheid verwoordt, onze toestand buiten de verlangde eenheid en volmaaktheid. Men kan de hier beschreven gebeurtenissen ook interpreteren zonder deze moraliserend te beschouwen. De mens, het twee-enige beeld van

God, gaat nu door een nieuwe ontwikkelingsfase waarin hij uit de eenheid in de tweehed treedt, teneinde inzicht te verkrijgen en daardoor op bewuste wijze en vrijwillig terug te keren in de eenheid. Hier komt de alchemie in beeld. Talloze afbeeldingen en verhalen gaan over man en vrouw en de verschillende stadia van hun hereniging. Zij zinspelen dan op hetzelfde als vuur en water, sulfur en mercurius, zwavel en kwikzilver, zon en maand.

ontbreekt tegenwoordig echter een alomvattend uitgangspunt, dat de geleerden van toen wel bezaten. Tegenwoordig is kennis vaak een optelsom van afzonderlijke delen. In de alchemie en in de overgeleverde leringen van de gnostici en hermetische filosofen is inzicht toch iets heel anders. Het is een uit de intuïtie voortkomend denken dat zich verbonden weet met het al, met de bewust goddelijke ziel. Deze kennis gaat in alle begrippen uit

Droge kennis van en over de natuur bestond niet; alles werd geleerd en gezien als staand in één groot verband

De geleerden in de middeleeuwen en de oudheid waren nog universeel georiënteerd: zij beheersten veel disciplines en waren geen specialisten zoals heden. De grote inzichten die de aanzet gaven tot nieuwe wegen werden uitgevonden door mensen die tegelijk natuur- en geesteswetenschappers waren, om in huidige begrippen te spreken. Zij waren astronoom, wiskundige, (al)chemicus en filosoof in één persoon verenigd. Droge kennis van en over de natuur bestond niet; alles werd geleerd en gezien als staand in één groot verband. Wie doordrong in de diepten van de natuur, verkreeg inzicht in de eigen ziel. Hij zag de samenhang van de mens met de natuur, en ontwikkelde het inzicht hoe en waar de mens de natuur kon overstijgen. De moderne mens veracht dikwijls de middeleeuwse beperkte gezichtseinder en vindt het denken van nu vrijer en autonoom. Meestal

van een innerlijk leven dat erin doortrilt, en dat, wanneer men ermee werkt, een resonantie oproept in de mens.

Veel religieuze en filosofische begrippen zijn nu verward; we komen ze slechts tegen in oude folianten. Maar wie het waagt zijn denken te openen voor een universeel begrip (zoals toen slechts weinigen bezaten), kan deze rijke erfenis aan geschriften raadplegen. Daarin ligt het oude, tijdloze weten weergegeven in verschillende 'talen', bijvoorbeeld in de taal van de religie, filosofie of alchemie. Met 'universeel begrip' wordt hier bedoeld dat men alchemische gedachten kan vertalen in de taal van de hermetische filosofie of in die van de religie en omgekeerd. Als wij de Bijbelse scheppingsgeschiedenis vertalen in de taal van de alchemie, ontvouwt zich min of meer het volgende beeld:

De oerstof, de materia prima, waaruit alle universa

bestaan, is het 'alles' of O, de chaos als niet onderscheiden, niet gedifferentieerde mogelijkheid. "Dit alles wordt ook als ei uitgebeeld, omdat het in een vorm zonder onderscheid de mogelijkheid in zich heeft elke ontwikkeling en openbaring voort te brengen. Het slaapt in de diepte van elk wezen en ontvouwt zich... in de chaotische vormen van de veelheid van de hier beneden in ruimte en tijd aanwezige dingen en vormen."

De materia prima is het ontvangende principe, het water, dat door het goddelijke geestvuur wordt geïtaliseerd en daardoor vorm aanneemt, dus wordt gefixeerd. Daarvan is het symbool ☉ *Le Soleil. L'Or.* Dit water wordt ook geheimzinnig water, levenswater of eeuwig water genoemd en komt overeen met de alchemistische 'mercurius'. Daarom spreekt men ook over 'mercuriaalwater'. Alles is samengesteld uit mercuriaalwater, derhalve is het symbool ☿ het begin en het einde van de alchemische transformatie.

De zeventiende-eeuwse alchemist en verdediger van de Rozenkruisers Broederschap Robert Fludd (1574 – 1637) zei het als volgt: "Als het verborgene van het verborgene zich wilde openbaren, begon het met het voortbrengen van een lichtende punt. Totdat deze lichtende punt tot doorbraak en tevoorschijn was gekomen was de oneindige (de 'ain sof' van de kabbalisten) helemaal verborgen en verbreidde geen licht." Aldus wordt door de goddelijke scheppingsdaad de O tot ☿. Wanneer God derhalve zegt in het Bijbelse Genesis-verhaal "het worde licht" betekent dit dat de geest, het vuur, het oerwater 'ontbrandt'. Het ontvlamde water is geest- of lichtwater. Aldus ontstaan

oervormen waaruit zich uiteindelijk het universum ontwikkelt.

MERCURIUS EN SULFUR IN DE ORDENING VAN DE TWEEHEID Als uit de materia prima een gedifferentieerde, door het vuur ontvlamde vorm geworden is, dan is in deze (nu tweevoudige) natuur het vurig-waterige of het mannelijk-vrouwelijke verankerd. Het nog niet gedifferentieerde O, het ontvangende, passieve, beheerste, vrouwelijke, de chaos heeft zich met het scheppende, actieve, heersende, mannelijke, dat wordt uitgedrukt door de punt, verbonden tot een levende ordening of kosmos ☉.

Door de activiteit van het vurig actieve op de waterige oerstof ontstaat de mens als het beeld van God, als microkosmos, waarin het mannelijk-vrouwelijke nog verenigd is. Pas door de val in de tweeheid werden beide partijen gescheiden, waarvan onze levenswereld een uitdrukking is. Om te wijzen op het verschil tussen de oorspronkelijke ontvlamde mercurius en de lagere mercurius van ons zijnsniveau werden in de alchemie twee verschillende symbolen gebruikt.

 Merc. Arg. vif.

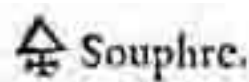
Het algemeen bekende teken voor mercurius is van beneden naar boven opgebouwd door het kruis van de vier elementen +, daarop de ons al bekende O en geheel boven de maansikkel. Er is echter ook een teken voor mercurius waarin zich

‘Door het element naar de elementen’: Hermes, getooid met in de ene hand de caduceus (de slangenstaf) en in de andere hand de zeven planeten, daalt af in de onderwereld, om het Lichtelement te bevrijden. Uit: Baro Urbigerus Besondere chymische Schrifften, 1705

Aldus stuurt hij het aardse leven. Hij wordt gelijkgesteld aan het zilverwater, omdat de zon overeenkomt met het vurige goud. In de mystiek wijst de maan als de geliefde van de zon er steeds weer op dat de ziel van de mens een zuivere spiegel voor de geest kan zijn, zodat de vereniging kan plaatsvinden.

De verheffing van de ziel tot God, de alchemische transformatie van het onzuivere metaal tot het zuivere goud kan alleen dan plaatsvinden als het ontvangende water en het vitaliserende vuur zuiver zijn. De alchemist moet water en vuur, mercurius en sulfur, kwikzilver en zwavel zo beheersen dat die in de juiste mate geactiveerd worden. Ook de symbolische weergave van de sulfur, het vuurprincipe, is verhelderend. Het teken voor sulfur in de ordening van de tweeheid is het kruis van de vier elementen $\oplus$, waarop zich het vuurteken, de naar boven gerichte driehoek, bevindt.

De zuivere sulfur van de oorspronkelijke goddelijke openbaring werd echter door de alchemist alleen door het gevorkte teken van de ramshoorns gesymboliseerd. Deze hogere sulfur is de zogenaamde onbrandbare zwavel of ook de geestelijke zwavel.

BEVROREN WATER EN STROMEND WATER In essentie gaat de alchemie net als de meeste religies ervan uit dat wij mensen van heden niet meer

boven in plaats van de maansikkel de ramshoorns bevinden. De ram is een oeroud symbool voor de mannelijke actieve scheppende vuurkracht. Als hij afgebeeld is in het mercuriusteken wijzen de alchemisten op de oorspronkelijke vurig-waterige mercuriuskracht van de oorspronkelijke goddelijke openbaring.

De maansikkel echter duidt de mercurius aan ná de scheiding, de mercurius derhalve zoals deze in onze kosmische tweeheid voorkomt. De maan die zich nu op symbolische wijze in het teken bevindt ontvangt het licht van de zon en weerspiegelt het.

Des premiers Caractères.

- Le Point.
- La Ligne.
- Le Cercle.
- ⊂ Demy Cercle.
- └ Ligne reflexe.
- △ Le Triangle.
- Le quarré.
- + Fig. de la Croix.
- L La Voyelle L.
- V La Voyelle V.
- X La Consonne X.
- Y La triplicitéignée.

Caractères & Signatures des Elements.

- Terre. ○ Sel.
- ▽ Feu. △ Souph.
- * Air.
- Eau. ♂ Mercur.

Caractères & signatures des Planettes & des Metaux.

- ♄ Saturne. Plomb.
- ♃ Jupiter. Estaim.
- ♂ Mars. Fer. Acier.
- ☉ Le Soleil. L'Or.
- ♀ Venus. Cuivre.
- ♁ Merc. Arg. vif.
- ☾ La Lune. L'Arg.

Caractères & signatures des Mineraux.

- ⚱ Souphre.
- ⚲ Tartre.
- ⚱ Vitriol.
- ⊖ Sel commun.
- * Nitre.
- ⚱ Antimoine.
- ⚱ Cinnabre.
- ▽ Eau Forte.

de oorspronkelijke zuivere twee eenheid zijn. Zij houdt zich niet met de vraag bezig waarom dat zo is, maar onderzoekt de weg die de mens uit de tweehed voert naar de vereniging van de tegenstellingen. Teneinde tot uitdrukking te brengen dat in het leven van tweehed altijd een van de beide principes overheerst, onderscheiden de alchemisten twee toestanden, namelijk bevroren en stromend water.

Het stromende water symboliseert de heerschappij van de maan, de vluchtigheid en de wording,

de lagere mercurius dus. De natuur waarin wij leven kan verklaard worden uit de activiteit van het stromende water. De maankrachten bepalen in eerste instantie waardoor wij beïnvloed worden. In de alchemische transmutatie wordt deze kracht gebruikt voor het oplossingsproces (solve), het binden (coagula), het samentrekken. In de woorden van Jacob Boehme “gelijk de winter wanneer het grimmig koud is, zodat het water ijs wordt”. De alchemisten spreken in dit verband over het koude vuur of de brandende koude. Als slechts een van deze krachten actief is, ontstaat er storing, bijvoorbeeld, oplossen of verstarren.

DE NATUUR OVERWINT DE NATUUR Pas wanneer beide krachten verenigd zijn is de mens weer een beeld van God. Als wij nog eens de taal van de religie erop naslaan, treffen wij duidelijke taal over dit principe aan in het gnostieke Thomasevangelie, (logion 22 en 11):

”Als jullie de twee een maakt en als jullie het innerlijk maakt als het uiterlijk, en het uiterlijk als het innerlijk en het boven als beneden en als jullie het mannelijke en het vrouwelijke tot één maakt, zodat het mannelijke niet mannelijk zal zijn, en het vrouwelijke niet vrouwelijk.... Dan zullen jullie binnengaan in het koninkrijk. Op de dag dat jullie één waren werden jullie twee: maar als jullie twee geworden zijn, wat zullen jullie dan doen?”

In de alchemie wordt met precies dezelfde betekenis gewezen op de transformatie van de natuur. De uitspraak “de natuur geniet de natuur; de natuur overwint de natuur; de natuur beheerst de natuur,” wordt toegeschreven aan Ostanes. De natuur geniet

de natuur is de toestand van de door instinct en begeerte gedreven mens waarin de mercuriuskracht blind actief is en vandaar dat de materie over zichzelf heerst. Dit wordt begrijpelijk als men bedenkt dat de nietgefixeerde mercurius, O, die dus geen centrum heeft, in de lagere natuur werkt als een blinde aandrift, een wild erop los gaan, als 'brandende dorst, begeerte, honger en blinde genotzucht'. De natuur overwint de natuur betekent dat het geen hogere godheid is die de hogere ontwikkeling en transformatie van de natuurmens mogelijk maakt, maar dat alles wat nodig is om de vereniging van de tegenstellingen te voltrekken in de

O is het niet ver naar Ouroboros, de slang, die zich in de staart bijt. In veel gnostieke afbeeldingen van de wereld omringt deze de wereld van de schepping, zoals bij de gnostieke Ofiten. Het Griekse woord ophis betekent slang. De mysticus Jacob Boehme beschrijft hoe de duivel de arme ziel verleidt, als hij haar 'het vuurrad van de essentie' introduceert. Dit wiel uit begeertevuur is een afbeelding van de duivel. Hij spreekt tot de ziel: "Je bent ook een dergelijke vurige Mercurius, als je je begeerten invoert in deze kunst. Maar je moet van een vrucht eten, waarin de vier elementen ieder in zichzelf over de andere regeren, waarin zij in conflict zijn."

'De natuur overwint de natuur' betekent dat het geen hogere godheid is die de transfiguratie van de natuurmens mogelijk maakt, maar dat alles wat nodig is reeds in de menselijke natuur ligt verborgen

menselijke natuur is verborgen. Zij moet volgens de regels der kunst worden veranderd als uit het lood van de sterfelijkheid het goud van de geest wordt gemaakt. Wanneer de derde toestand, de natuur beheerst de natuur, is bereikt, is O uiteindelijk geworden, een vurig waterig wezen, waarin materie en geest verenigd zijn door het ontvlamde water van de ziel.

OUROBOROS, DE WERELDSLANG Dezelfde samenhangen worden in de alchemie ook illustratief weergegeven. Van de cirkel van de ongebonden mercurius

Aldus ontwaakten alle eigenschappen van de natuur in de ziel en maakte hen vertrouwd met de eigen lust en begeerte. In alchemistische zin gesproken ontstond op die manier de toestand van 'de natuur geniet de natuur.'

De menselijke microkosmos kwam onder de invloed van de ongebonden mercurius. De verbinding van de Bijbelse verdrijving uit het paradijs met de alchemie is duidelijk te zien in de woorden van Jacob Boehme. In de Bijbel is het ook de slang, die Eva verleidt. Wanneer Boehme mercurius vurig noemt, toont hij daarmee welke uitwerking

☿ Mercure Phil.
 ♀ Aes vltum,
 ☽ Sublimé.
 ☉ Teste morte.
 ♁ Vinaigre.
 ♃ Creusel.
 ♀ Bain Marie.
 ☽ Bain vaporeux.
 SSS Lie sur lie.
 Q. S. Quan. Suff.

*Figure de l'esprit uni-
 versel où se trou-
 vent les autres Fi-
 gures & Cara-
 cteres.*

*Les Caracteres des Marcassites se marquent
 en attachant la figure O. ou une ligne au
 Caractere des Planettes.*

♀ Marcassite de Plomb. Antimoine.
 ♃ Marcassite de Iupiter. Arsenic.
 ☿ Marcassite de Mars. Calamine.
 ☉ Marc. d'Or. Soleil. Talc rouge.
 ♀ M. de Venus. Cuivre. Pyrite.
 ☽ Marcassite de Mercure. Crystal.
 ♁ Marcassite de Lune. Azur.

deze op de mens heeft. Voor de mens is Mercurius brandend water en in zijn lagere aspect is dit het astrale vuur van de begeerte. De mens moet leren deze kracht te beheersen en te transformeren in de hogere Mercurius. Als het mercuriuswater nog niet is gefixeerd, geeft het voor de mens de gevaarlijke, vernietigende kracht van de val weer. Dit komt overeen met de driehoek waarvan een van de hoekpunten naar beneden wijst, het waterteken uit de alchemie. Ongedifferentieerd en chaotisch werkt deze energie oplossend op al het vaste en uiteenlopende. Daarom vreet Ouroboros zijn eigen staart op. Deze oplossende activiteit kan de alchemist tijdens zijn

proces van transformatie benutten als hij hem weet te beheersen. Het proces begint immers met het oplossen en binden, het 'solve et coagula.' Veel oude mythen verhalen op symbolische wijze over de onbeheerste mercuriuskracht, die moet worden overwonnen zodat deze geen schade meer kan aanrichten. De slang komt dan overeen met de draak waartegen moet worden gestreden. "De draak en ook de stieren worden dan in de uitleg op hermetische basis wezens waartegen helden als Mithras, Jason, Apollo, Horus en anderen van de mythen vechten. Deze wezens (de draken) worden door de alchemisten 'groen' en 'niet gedirigeerd' genoemd, omdat zij de rijping nog niet hebben meegemaakt, dat wil zeggen, nog ondergeschikt zijn aan de kracht die hen transformeert tot een hogere ordening".

Op veel afbeeldingen wordt de cirkel getoond die uit twee slangen of draken bestaat, en die zich in de staart bijten. Een van hen heeft vleugels. De beroemde alchemist Nicolas Flamel (1413) zei daarover: "Bekijk deze beide draken goed, want zij zijn het werkelijke begin van de filosofie

gehele genetische arsenaal met de gebondenheid daaraan volledig overstijgen! Dus eerst... volledig accepteren, daarna overstijgen.

Ziekten kunnen aldus tot de wondere instrumenten worden, waarmee de mens die zoekt zich vrijmaakt van de wetten van Karma-Nemesis, mits hij of zij zich stelt onder de wet van het nieuwe levensveld. Het is goed te beseffen dat de godin Nemesis geblinddoekt is, omdat volstrekt recht zal worden gedaan, onafhankelijk van persoonlijke oordelen, van voorkeur of afkeur. Er is geen wrekende gerechtigheid, maar een gerechtigheid, goedheid en waarheid die alle voortkomen uit de goddelijke liefde.

DE ZIELEMENS Men heeft gediscussieerd over de vraag of het Lectorium Rosicrucianum een dualistische of een monistische wijsbegeerte heeft. Dualistisch is de leer van de twee natuurorden. Men vindt het maar moeilijk met elkaar te verenigen dat daarnaast de eenheid van al het bestaande wordt benadrukt. Maar waarom zou dat een moeilijkheid betekenen als we ervan uitgaan dat het goddelijke plan erin voorziet dat een afwijkende ontwikkeling altijd door de goddelijke liefde gedragen blijft worden? Al is het onvoorstelbare tijden lang? Tot alles weer in de eenheid is opgegaan? Daarom kunnen we niet alleen maar zeggen dat

Er is geen wrekende gerechtigheid, maar een gerechtigheid, goedheid en waarheid die alle voortkomen uit de goddelijke liefde

Dan zien we in dat de gehele doodsnaam, de academische levenszee, de oceaan van het lijden, inclusief het web van het lot en de wet van Karma-Nemesis, omvat worden gehouden door de oneindige liefde Gods.

Het oorspronkelijke rijk is niet ergens anders; het is hier. Het koninkrijk Gods is in u.

Aha, denken sommigen, dus dan ben ik in het andere rijk.

Dat is echter een grote vergissing. Want eerst zullen wij, of liever de oorspronkelijke mens in ons, moeten oprijzen uit de oceaan van het lijden. Eerst zullen wij de tegennatuur waarin wij verkeren werkelijk moeten hebben leren kennen als een 'doodsnaam', zodat we, als de verloren zoon, kunnen zeggen: "Ik eet de draf der zwijnen, maar ik zal opstaan en tot de Vader gaan". Hebben wij deze naam nog niet als het huis des doods herkend en ervaren, dan zeggen wij dat niet, maar houden wij de schijnwerkelijkheid van schipbreukelingen in de zee van het lijden in stand. De niet gewekte mens lijdt liever dan dat hij zichzelf verliest in iets hogers.

de wet van Karma-Nemesis keihard is, of dat voor 'Dao' de mensen als strooien honden zijn. De liefde Gods laat toe dat de mens de gevolgen van zijn eigen daden keihard tegenkomt. Dát nu is de liefde, en de gerechtigheid die als geblinddoekt, geheel objectief, erin voorziet dat de mens, de mensheid, krijgt waarom ze vraagt, in het weten dat alle ervaringswegen eenmaal zullen leiden tot de terugkeer tot de goddelijke eenheid.

Daarom dragen wij karma met ons mee en reïncarneert de microkosmos. Daarom dragen wij de blauwdruk van onze levensopdracht mee tot in de genen. Het genotype is als een muziekinstrument dat bespeeld moet worden. Onbepaald is nog welk lied of welke wanklanken daaruit zullen opstijgen. Als evenwel de nieuwe ziel door dit wonderbare instrument kan klinken zodat de schoonste melodieën daaruit opstijgen, zullen de totale karmische bepaaldheid en wetmatigheid daarin opgaan. Deze ondergang van de persoonlijkheidsmens is dan de opgang van de levende zielemens, de eerste die altijd was en zal zijn, in de oorspronkelijke eenheid ✪